

[J. S. Foget.]

kunde arbejde under økonomisk rimelige Forhold, end at det skal tvinges til at arbejde under daarlige Forhold og saa modtage Tilskud af og til lige umiddelbart foran et eller andet Valg. Naar den højtærede Minister siger, at vi fra vor Side tilrettelægger Kommunalvalgene ved de Lovforslag, vi fremkommer med, maa jeg sige — og det antager jeg vil glæde flere end den højtærede Minister —, at vi overhovedet ikke paatænker at opstille til Kommunevalg i ret mange Kommuner, maaske opstiller vi overhovedet slet ikke, saa det har ikke stor politisk Betydning for os over for Kommunevalgene, hvad vi foreslaar.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremhævede paa ny, at det var Misforholdet mellem Raastofpriserne og de færdige Landbrugsvarers Pris her i Landet, der gjorde, at Landbrugets Økonomi var daarlig. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Kyed for hans Tilslutning til min Paastand om, at denne Udtalelse er fuldkommen fejlagtig. Jeg konstaterer paa Basis af disse to sagkyndiges Udtalelser, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke er ret stærkt inde i Landbrugsspørgsmaal. (*Kyed*: Det er ikke en Paastand, det er en Realitet). Ja, det er en Realitet.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen mente, at Brug med over 10 000 Kr.s Grundværdi under normale Forhold ikke vilde købe Korn. Det er fuldkommen hasarderet at fremkomme med en saadan Paastand. Mit Brug f. Eks. er paa 37 000 Kr.s Grundskyld, og jeg har altid købt Korn og aldrig drevet nogen særlig industriel Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Kyed imødegik mine Udtalelser om det ærede Medlems Udtalelser før, men indrømmede, at hans Udtalelser var noget uklare. Som det ærede Medlem udtalte sig nu, giver jeg ham fuld Tilslutning, men hvis han vil se efter i Fortrykket i Morgen, vil han ogsaa indrømme, at saadan som det blev udtalt, maatte det misforstaas.

Oluf Pedersen: Jeg tillod mig her at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Jeg gjorde det ud fra Tro til, at den højtærede Landbrugsminister havde faaet lært at svare, men jeg maa beklage, at det alligevel viste sig, at det ønskede den højtærede Landbrugsminister ikke. Den højtærede Landbrugsminister fandt i Stedet for Anledning til at tale om, at jeg havde fremsat nogle forvirrede Udtalelser, og at jeg havde været vidtsvæ-

vende. Selv om nu dette var rigtigt, kan det dog ikke afgive Begrundelse for, at Ministeren ikke svarer paa de Spørgsmaal, der bliver stillet til ham, og naar Ministeren kommer her med sine Kriseforslag, er det saa ikke berettiget at spørge Ministeren, om han tror, at disse Forslags Vedtagelse vil afhjælpe Krisen, naar man fortsat opretholder den falske Kapital? Det var Spørgsmaalet. Altsaa, jeg spørger Ministeren, om han tror paa, at hans eget Forslag duer, og det tør den højtærede Minister ikke svare paa, fordi den højtærede Landbrugsminister ikke er mere ubegavet, end at han ved, at naar man opretholder den falske Kapital, naar man kræver, at der skal betales af den arbejdende Befolkning 500 Mill. Kr. om Aaret uden nogen Modydelse — det skal tages ud af Arbejdsudbyttet, uden at der leveres noget som helst til Gengæld —, saa er Krisen naturlig. Det er det, jeg ønskede, den højtærede Landbrugsminister skulde indrømme. Jeg mener, det er ligetil. Mener den højtærede Landbrugsminister, at man kan komme ud af Krisen, uden at man rører ved dette Spørgsmaal? Jeg mener, det er berettiget at stille dette Spørgsmaal.

Jeg spurgte dernæst den højtærede Landbrugsminister, om Toldbeskyttelsen skulde opretholdes, hvad Meningen var med Grundskylden, og om ikke det var saaledes, at Landstingets Erobring skulde give sig Udslag i praktiske Resultater. Og her tænker jeg ikke paa, at man vedtager ret ligegyldige Love om lidt Almisse og lidt Hjælp hist og her, men at man sætter ind mod selve den kapitalistiske Udbytning. Det er det, jeg ønsker, at den højtærede Regering skulde gaa ind for. Jeg mener, at den har lovet Vælgerne det, og de Løfter, den har givet Vælgerne, maa den ogsaa have Forpligtelse til at indfri.

Nu siger den højtærede Landbrugsminister noget, som maaske i nogen Grad forklarer hans Svar, nemlig at man jo ikke kan gaa ud fra en Vedtagelse i 1902. Det ser aabenbart ud til, at den højtærede Landbrugsminister tror, at de økonomiske Naturlove er blevet lavet om siden 1902 — og det er i og for sig ogsaa den eneste Begrundelse, der kan gives for den Slags Lovgivning, der er lavet her i Landet i de senere Aar. Thi hvis man kendte de økonomiske Naturlove, kunde man ikke gennemføre en Lovgivning, som var af den Karakter, at jo mere man foretog mod Krisen, jo mere Krise blev der. Man har lavet Kriselove for Landbruget gennem en Række af Aar og er nu kommet saa langt ud, at alle de 5